

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU

Osijek, Hrvatske Republike 43/III

BROJ: KO-DO-212/2025-6

Osijek, 17. lipnja 2026.

VR/MŽ

OPĆINSKOM SUDU U OSIJEKU

OSIJEK

Na broj: K-174/2025

Protiv presude Općinskog suda u Osijeku broj K-174/2025-8 od 5. svibnja 2026., u kaznenom predmetu protiv optuženog Dalibora Kordića, zbog kaznenog djela protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj, drugoj članici Europske unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma iz članka 326. stavka 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23, 36/24 i 136/25 – dalje u tekstu: KZ), na temelju članka 38. stavka 2. točke 10. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 – dalje u tekstu: ZKP), podnosim

Ž A L B U

- zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja (članak 470. stavak 2. ZKP)

Pobijanom presudom Općinskog suda u Osijeku broj K-174/2025-8 od 5. svibnja 2026. opt. Dalibor Kordić oslobođen je optužbe temeljem članka 453. stavka 3. ZKP da bi počinio kazneno djelo protiv javnog reda – protuzakonitim ulaženjem, kretanjem i boravkom u Republici Hrvatskoj, drugoj članici Europske unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma iz članka 326. stavka 1. KZ, a kako je to činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Presudu prvostupanjskog suda kojom je opt. Dalibor Kordić oslobođen optužbe da bi počinio kazneno djelo iz članka 326. stavka 1. KZ držim neosnovanom, jer je sud u odnosu na ovo kazneno djelo iz provedenih dokaza pogrešno utvrdio

činjenično stanja, odnosno izveo pogrešan zaključak glede počinjenja kaznenog djela iz članka 326. stavak 1. KZ i kaznenopravne odgovornosti optuženika.

U prvostupanjskoj presudi prvostupanjski sud je uslijed pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja donio pogrešan zaključak da nije dokazano da bi opt. Dalibor Kordić počinio kazneno djelo iz članka 326. stavka 1. KZ, na način kako ga se tereti činjenično i pravno opisano u izreci presude.

Pod točkom 11. pobijane presude prvostupanjski sud navodi da je analizirajući svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, te uspoređujući s obranom optuženika, sud smatra kako nije utvrđeno niti dokazano da je opt. Dalibor Kordić počinio kazneno djelo protiv javnog reda – protuzakonito ulaženje, kretanje i boravak u Republici Hrvatskoj, drugoj članici Europske unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma, opisano i kažnjivo po članku 326. stavku 1. KZ.

Pod točkom 12. probijane presude sud navodi da smatra da je obrana optuženika u skladu sa izvedenim dokazima, posebno iskazom svjedoka Ivica Žemberija i Dragana Dufeka, kao i sa iskazom i nalazom i mišljenjem vještaka Dražena Jeđuda.

Pogrešno je utvrđenje suda, odnosno pogrešno ocjenjuje iskaz svjedoka Ivica Žemberija u pojedinim dijelovima iz kojeg pogrešno zaključuje da je iskazom svjedoka Ivica Žemberija potvrđena obrana optuženika. Također je i pogrešna ocjena iskaza Dragana Dufeka iz kojeg sud pogrešno zaključuje da je navedenim iskazom potvrđena obrana optuženika. Također, ni iskazom i nalazom i mišljenjem vještaka Dražena Jeđuda, odnosno analizom tahografa i kretanja kombija i priključnog vozila kojim je upravljao optuženik sud pogrešno utvrđuje da se istim potvrđuje obrana optuženika, dok se samo iz analize kretanja vozila dolazi samo do podataka koliko se kilometara navedeno vozilo kretalo, a u vezi dužeg zaustavljanja vozila potvrđuje se iskaz svjedoka Celala Gezicija da je njega i druga dva migranta optuženik preuzeo na prijevoz oko 17,00 sati dana 11. ožujka 2024.

Svjedok Ivica Žemberi, policijski službenik koji je pregledao kamion i priključno vozilo optuženika potvrdio je da prije pregleda kamion, odnosno priključno vozilo na kojem se nalazila cerada, ista nije bila oštećena, da je bila zatvorena, a nakon pomicanja cerade i kada se popeo ljestvama do vrha tereta, odnosno jumbo vreća na paletama, pronađena su tri migranta u uskom prostoru između dvije palete koje su i dodatno bile osigurane španelima. Navedeni svjedok iznosio je svoje mišljenje na koji način bi se moglo ući u navedeni prtljažni prostor, odnosno priključno vozilo od strane migranata ili nekih drugih osoba, te svoj zaključak da su migranti mogli ući sami u priključno vozilo, kao i da ih je mogao optuženik tu smjestiti. Navedeni svjedok je iznio svoj stav, a koji je suprotan materijalnoj dokumentaciji, odnosno fotografskom elaboratu priključnog vozila sa teretom, da je po njegovoj procjeni u priključno vozilo moglo stati i više migranata osim navedene trojice, a što nije točno, budući iz fotografskog elaborata nesporno proizlazi da je samo na tom dijelu između dvije palete, koje su bile dodatno osigurane s bočnih strana ostavljen uzak prostor u kojem su zatečena trojica migranata, a dok su druge palete složene jedna do druge. Migranti se nisu imali gdje skriti, osim u tom uskom prostoru u kojem su zatečeni u priključnom vozilu kojim je upravljao optuženik. Migranti su mogli ući u prtljažni prostor i biti na vrhu paleta, ali tada ne bi bili skriveni, a što nije način krijumčarenja migranata preko

granice, a što nije bio slučaj ni u ovom konkretnom slučaju, te se više od tri migranta nije moglo skriti u prostor između dviju paleta.

Nadalje, sud je pogrešno ocijenio iskaz svjedoka Dragana Dufeka, kao vjerodostojan i istinit, budući iz iskaza navedenog svjedoka proizlazi da ga je optuženik već upoznao s ovim kaznenim postupkom i u vezi čega isti treba svjedočiti te da je svjedok iz predočavanja svjedoku o čemu treba svjedočiti zaključio da se njega inkriminira radnjama u vezi utovara tereta. Dakle, životno je logično da navedeni svjedok svjesno sebe ne bi inkriminirao da bi dobio uputu od optuženika da na takav način ostavi prostor za ilegalan prijevoz migranata. Nadalje, svjedoku nije ni poznat konkretan događaj, niti da li je tada pri utovaru bio optuženik, dok optuženik tvrdi da je bio i da je osobno osiguravao palete španelima, te je nevjerodostojan iskaz svjedoka da sam on vrši utovar viljuškarom u svaki kamion, odnosno priključno vozilo jumbo vreća na paletama, pored toga što je u njegovoj firmi zaposleno osam do devet viljuškara, a u kojoj firmi je i on samo radnik viljuškar. Stoga je pogrešno utvrđenje suda u vezi dogovora optuženika sa nepoznatom osobom koja je vršila utovar jumbo vreća na paletama u optuženikovo priključno vozilo kojem utovaru je optuženik prisustvovao, osiguravao teret, povezivanjem te nedvojbeno je ostao pripremljen uzak prostor između dvije palete za smještaj migranata koji su i pronađeni u tom prostoru.

Pod točkom 13. pobijane presude sud navodi da je samo nesporno utvrđeno da je optuženik kritičnog dana upravljao teretnim automobilom marke DAF, reg. oznake SU 137-KA s prikolicom marke SCHMITZ reg. oznake AE 461-SU (Srbija) u kojem su na graničnom prijelazu Erdut pronađeni strani državljani, i to dva državljaniina Afganistana i jedan državljanin Turske (njihova imena su navedena u izreci), te da je nedvojbeno da je optuženik u kamionu prevezio velike vreće (tzv. jumbo vreće) koje su bile složene na paletama, a čija visina je dosezala do vrha cerade, te su bile poredane u dva reda. Sporno je bilo je li optuženik u cilju pribavljanja imovinske koristi prilikom utovara robe 7. ožujka 2024. u Bačkom Petrovcu, Republika Srbija, s osobom koja je vršila utovar, dogovorio da se između dvije palete bliže kabini ostavi prostor pogodan za smještaj migranata, te je li 10. ožujka 2024. u Republici Srbija izvršio prihvat trojice stranih državljana, kako bi im omogućio nedozvoljeno kretanje i boravak na području Europske unije, smjestio ih u tovarni prostor priključnog vozila kojim je upravljao, te sa skupom vozila dana 11. ožujka 2024. u 04,45 sati došao na granični prijelaz.

Pod točkom 13. pobijane presude sud navodi da je iz obrane optuženika utvrdio kako je vožnju započeo iz mjesta Čelarevo, te je stao u Baču, gdje je kupio cigarete i popio kavu, a zatim je išao prema Bačkoj Palanci, Odžacima, Srpskom Miletiću i Bogojevu, te da je stao nekih 1.100 metara do granice. Sud pogrešno utvrđuje da navedeni dio obrane potvrđuje i vještak u svom nalazu i mišljenju, u kojem je vještak izračunao da je optuženik prešao 76 km. Sud pogrešno utvrđuje da iz takvog nalaza vještaka proizlazi da je istinita obrana optuženika, da je stao u Baču gdje je kupio cigarete i popio kavu, s time da sud ne naznačuje da je stajanje okrivljenika prema tome bilo u vremenu od 15,17 do 16,30 sati, da se zadržao 56 minuta, a što kad se poveže sa iskazom svjedoka Celala Gezicija, državljanin Turske, koji je govorio o vremenu kada je zajedno s dvojicom drugih migranata primljen na prijevoz od strane optuženika, upravo iskazivao da je to bilo vremenski oko 17,00 sati 10. ožujka 2024.

Nadalje, u tom dijelu obrane optuženika sud uopće ne cijeni obranu optuženika ispitano u prethodnom dokaznom postupku temeljem odredbe članka 208.a ZKP u Postaji granične policije Dalj i u državnom odvjetništvu 11. i 13. ožujka 2024., sa obranom danom na raspravi. Naime optuženik se branio da je utovar robe u kamion obavio 7. ožujka 2024. u Bačkom Petrovcu, prisustvovao utovaru i potom vozilom i robom otišao na carinu u Bačku Palanku, te da je kamion sa robom stajao u firmi u Čelarevu do 10. ožujka 2024. (tri dana) kada je odatle krenuo oko 14,30 sati prema graničnom prijelazu sa Hrvatskom. Naime, nejasno je kako je sud na temelju nalaza i mišljenja prometnog vještaka utvrdio da je istinita obrana optuženika da je stajao u Baču, kupio cigarete i popio kavu, a upravo u vrijeme za koje svjedok Celala Gezicija je iskazivao da bi u to vrijeme on i još dvojica migranata bili dovezeni taksijem do kamiona optuženika i da je im je tada optuženik omogućio skrivanje u prtljažnom prostoru radi daljnjeg prijevoza.

Nadalje, pogrešno je utvrđenje suda da je obrana optuženika istinita u svezi njegovog osporavanja da bi unaprijed pripremio prostor u prikolicu za migrante, kao i da im je signalizirao gdje trebaju ući u kamion. Naime, pod točkom 14. pobijane presude sud pogrešno ocjenjuje iskaz svjedoka Dragana Dufeka, da je upravo navedeni svjedok utovarivao robu u kamion optuženika, jer je isti iskazao da se ne sjeća konkretnog događaja, te da u njegovoj firmi radi 8 ili 9 viljuškarista, pa je stoga pogrešan zaključak suda da je upravo navedeni svjedok vršio utovar robe i da nitko drugi od zaposlenih viljuškara nije u konkretnom slučaju vršio utovar robe u priključno vozilo optuženika.

Nadalje, svjedok se ni ne sjeća da li je kritičnog događaja utovaru prisustvovao optuženik, dok optuženik tvrdi da jeste i da je osiguravao teret.. Navedeni svjedok je iskazivao da utovar vrši pomoću viljuškara, da mu vozaču ne daju upute na koji način da slaže robu te da palete s jumbo vrećama slaže na način da budu jedna uz drugu, a ako su jumbo vreće u foliji, onda ih na paleti malo razvuče da se ne razderu.

Naime, da je sud pravilno ocijenio materijalnu dokumentaciju odnosno fotografski elaborat priključnog vozila kojim je upravljao optuženik sa robom, odnosno jumbo vrećama na paletama, zaključio bi da su jumbo vreće u foliji, jedna druge, osim u prostoru bližem kabini kamiona odnosno u priključnom vozilu, samo dvije palete odmaknute i dodatno bočno osigurane tzv. španerima, a upravo su u tom prostoru pronađena tri migranta.

Nadalje, u odnosu na tu bitnu činjenicu sud je propustio cijeliti obranu optuženika u prethodnom postupku, da je prisustvovao utovaru jumbo vreća u priključno vozilo, da je jumbo vreće osiguravao španerima odnosno vezao ih preko vrha palete dok je samo dvije palete i bočno osigurao i dodatno učvrstio. Nadalje, u svezi iskaza svjedoka Dragana Dufeka sud propušta cijeliti okolnost da je optuženik upoznao svjedoka sa tijekom postupka, odnosno da treba svjedočiti o tome pravi li prostor prilikom utovara robe ili ne, te da je isti shvatio da treba svjedočiti o tome radi li se kod njega o nekim kriminalnim radnjama. Stoga je sud iz tih okolnosti mogao zaključiti da životno nije logično da bi navedeni svjedok svjesno sebe inkriminirao da bi dobio uputu optuženika da na takav način ostavi prostor za ilegalan prijevoz migranata. Nadalje, iz fotografskog elaborata nesporno proizlazi da je prilikom utovara ostavljen samo taj prostor.

Pod točkom 15. pobijane presude sud pogrešno cijeni iskaz svjedok policijskog službenika Ivice Žemberija, koji je kritičnog događaja u priključnom vozilu optuženika zatekao migrante. Naime, nije sporno da su u priključnom vozilu bile jumbo vreće, po dužini i visini u dva reda posložene, da se isti popeo ljestvama i utvrdio da se između jumbo vreća nalaze migranti, da prije toga nisu utvrđena nikakva oštećenja na ceradi i da je cerada prethodno bila zatvorena. Također nije sporno da bi svatko mogao ući u priključno vozilo, jer na vratima priključnog vozila nije bilo plombe, vrata su se mogla otvoriti i ući u unutarnji dio priključnog vozila, moglo se popeti po paletama i doći do mjesta gdje su migranti zatečeni.

Međutim, sud iskaz navedenog svjedoka policijskog službenika Ivice Žemberija ne dovodi u vezi s materijalnom dokumentacijom, odnosno fotografskim elaboratom kamiona i priključnog vozila s teretom, iz kojeg nedvojbeno proizlazi da je samo između dvije palete ostavljen uski prostor u kojem su migranti zatečeni, te da su druge palete sa jumbo vrećama jedna do druge, a da su migranti zatečeni upravo između te dvije palete sa jumbo vrećama koje su i dodatno bočno osigurane da se ne pomiču tijekom prijevoza, te kada se to poveže s obranom okrivljenika da je upravo on prilikom utovara jumbo vreća na paletama iste osiguravao španerima i to na način da su sve vodoravno povezane te samo te dvije palete koje su razmaknute i bočno, proizlazi nedvojbeni zaključak da je upravo optuženik prilikom utovara tereta nepoznatoj osobi koja je vršila utovar dao uputu gdje da razdvoji palete radi pripreme mjesta za prijevoz migranata. Optuženik je dodatno osigurao prostor između te dvije palete povezivanjem istih i bočno, a kako bi ostavio prostor za prijevoz migranata, odnosno, da palete u tom dijelu budu sigurne od pomicanja prilikom prijevoza.,

Nadalje, i obzirom na mjesto gdje je ostavljen prostor između paleta i način na koji je dodatno osiguran od strane optuženika, te iskaz svjedoka Celala Gezicija, da im je optuženik kao vozač kamiona otvorio ceradu da bi ušli u priključno vozilo, te da je optuženik i zatvorio ceradu, a iz iskaza policijskog službenika Ivice Žemberija ne sporno proizlazi da prije pregleda tovarnog prostora, odnosno priključnog, cerada nije bila niti oštećena i da je bila zatvorena. Dakle, migranti po ulasku u priključno vozilo nisu mogli sami zatvoriti ceradu.

Pod točkom 17. pobijena presude sud navodi da je jedini dokaz protiv optuženika iskaz migranta Celala Gezicija, državljanina Turske, koji nije kontradiktorno izveden u postupku, jer svjedok nije suočen s optuženikom niti ga je obrana mogla ispitati, te da nikada nije provedena posebna dokazna radnja prepoznavanja.

Branitelj optuženika je na raspravi tražio da se pozove i neposredno ispita svjedok Celal Gezicije, državljanin Turske, te je sud ukoliko je smatrao da je potrebno neposredno ispitivanje svjedoka, kako bi mogao donijeti svoj sud o vjerodostojnosti iskaza svjedoka u ovom konkretnom slučaju Celala Gezicija, pozvati imenovanog svjedoka kako bi istoga ispitao na raspravi.

Nadalje, pogrešno je utvrđenje suda da opis vozača kamiona, kako ga je opisao svjedok Celal Gezicij ne odgovara izgledu opt. Dalibora Kordića, budući je optuženik izjavio kako je u inkriminirano vrijeme imao malo dužu kosu, te da je bio mršav. Međutim, svjedok Celal Gezicij dao je opis izgleda vozača koji odgovara materijalnoj dokumentaciji s fotografijama optuženika (putovnica i vozačka dozvola),

te je svjedok dao opis optuženika „proćelav, ošišan na tzv. skoro nulu“, a što je vidljivo na DVD snimkama ispitivanja optuženika.

Nadalje, u svezi iskaza svjedoka migranta Celala Gezicija sud pogrešno ocjenjuje da iskaz navedenog svjedoka nije vjerodostojan, odnosno da je dvojben i zbog toga što je prilikom ispitivanja navedeni svjedok govorio o vremenu kada je zajedno s dvojicom drugih migranata primljen na prijevoz od strane optuženika, glede vremena, kada i koliko se vozio, koliko je bilo stajanja, a što se nije podudarala sa nalazom i mišljenjem prometnog vještaka u svezi podataka na tahografu.

Naime, svjedok je opisao i vrijeme i mjesto gdje je došlo do njihove predaje na krijumčarenje u vozilo optuženika, na način da je rekao da je to bilo oko 17,00 sati, a iz nalaza vještaka u svezi vožnje optuženika proizlazi da je optuženik vremenski stajao od 15,17 do 16,13 sati, da se zadržao 56 minuta, a što i prema iskazu navedenog svjedoka odgovara vremenu kako je isti naveo, kada ih je optuženik preuzeo na prijevoz.

Naime, prema iskazu svjedoka koliko je vožnja trajala, koliko se zadržavalo i kada su pronađeni u prikolici, životno i logično se može objasniti time da su se svjedoci nalazili u izuzetno skućenom prostoru koji je na granici humanog načina prevoženja osoba, te je životno i logično da u takvoj situaciji taj svjedok zasigurno nije gledao na sat i utvrđivao vrijeme vožnje, stajanja i cjelokupno trajanje vožnje, a koja je za navedenog svjedoka, odnosno trojicu migranata završila oko 05,00 sati sutrašnjeg dana kada su otkriveni u prikolici opt. Stoga je, utvrđenje suda da je vožnja o kojoj je govorio svjedok dva sata duža od utvrđene, nije bitna za utvrđivanje vjerodostojnosti iskaza navedenog svjedoka. Iz iskaza svjedoka Celala Gezicija proizlazi da je za organizaciju njegovog krijumčarenja iz Turske u EU organizatoru uplatio zatraženi iznos od 4.000,00 eura, te da je od istog upoznat sa organizacijom njegovog prebacivanja od Beograda iz restorana koji vodi turski državljani do teretnog vozila koji će ga prebaciti u EU i da stoga vozaču taksija i vozaču teretnog vozila nije dao drugi novac, a koja organizacija krijumčarenja migranata je opisana u izreci pobijane presude. Stoga je razvidno da je postojao dogovor sa više osoba za krijumčarenje migranata te je svjedoku u tom lancu krijumčarenja i predloženo i osigurano teretno vozilo s prostorom za skrivanje migranata i vozača teretnog vozila koji će prebaciti trojicu migranata u R. Hrvatsku. Takav način prevoženja migranata može biti samo u dogovoru sa više osoba i mora biti u dogovoru sa opt. za novčanu naknadu, a za iznos novčane naknade i osoba s kojim je u konkretnom slučaju optuženik dogovarao, svjedok Celal Gezicija državljani Turske, koji je iskazivao kome je prethodno platio za prijevoz u Njemačku, on u pravilu ne zna, ni u ovom slučaju nije niti morao znati s kim je opt. u dogovoru i na koji način i za koji iznos će izvršiti navedeni prijevoz. Nadalje, okolnost što se prostor u kojem su se nalazili migranti odnosno, između dvije palete na kojoj su se nalazile jumbo vreće, to što se nije odmah vidio odnosno, što je policijski službenik Žemberi se morao popeti na ljestve i tek tada vidio u tom uskom prostoru migrante, pogrešno je utvrđenje suda da se svjedoku Celala Geziciju, državljaniu Turske, ne može pokloniti vjera da im je opt. pokazao gdje se trebaju skriti odnosno da im opt. nije podigao ceradu i pokazao da se popnu u priključno vozilo pokazujući rukom gdje da se smjeste, budući iz materijalne dokumentacije odnosno fotografskog elaborata kamiona i priključnog vozila s teretom odnosno jumbo vrećama na paletama nedvojbeno proizlazi da je samo u tom uskom malom prostoru ostavljen prostor povezivanjem s bočne strane dvije palete, prostor za koji je samo opt. znao gdje se

nalazi odnosno gdje je pripremljen budući su druge palete bile jedna uz drugu i one se nisu mogle ljudskom snagom pomaknuti da bi migranti sami napravili taj prostor i ušli u njega, već upravo kako se opt. stavlja na teret prilikom utovara, da je u dogovoru s nepoznatom osobom koja je vršila utovar ostavio samo taj prostor koji je dodatno osigurao, odnosno povezao. Također je pogrešno utvrđenje suda u svezi svjedoka Dufeka da s opt. nije dogovorio da prilikom utovara ostavi pogodan prostor u kamionu za smještaj osoba, jer bi se takvim iskazom navedeni svjedok sam inkriminirao, a nema dokaza ni da je upravo navedeni svjedok kritičnog događaja utovarivao robu u priključno vozilo opt., dok iz materijalne dokumentacije, fotografskog elaborata kamiona i priključnog vozila s teretom odnosno jumbo vrećama na paletama, a koje vreće su foliji, nedvojbeno proizlazi da je samo između dvije palete koje su dodatno bočno povezane, osiguran uski prostor u kojem su se nalazili migranti i zatečeni prilikom pregleda od strane policije na graničnom prijelazu Erdut. Dakle, materijalna dokumentacija pobija u tom dijelu iskaz svjedoka Dufeka i obranu opt. budući je upravo opt. kritičnog događaja prilikom utovara i osiguravao prostor odnosno palete sa jumbo vrećama u priključnom vozilu, a NN osoba radeći viljuškarom utovarala jumbo vreće na palete.

Nadalje, pogrešno je utvrđenje suda da je samo iskaz svjedoka, migranta Celala Gezicija jedini dokaz koji je na štetu opt., te pogrešno je utvrđenje suda da iskaz navedenog svjedoka nije prihvatljiv jer nije izveden na raspravi u prisutnosti stranaka, pa da se na tom iskazu ne može temeljiti osuđujuća sudska odluka, budući da je sud mogao izvesti navedeni dokaz, a koji nije izveo, te je pogrešno utvrđenje suda da je iskaz svjedoka Celala Gezicija u određenim dijelovima u suprotnosti s izvedenim dokazima, budući je sud iz naprijed izvedenih dokaza pogrešno zaključio odnosno utvrdio da isti potvrđuju obranu opt.

Pod točkom 18. pobijane presude pogrešno je utvrđenje suda da opt. nije počinio navedeno kazneno djelo iz koristoljublja, odnosno da nije s točno neutvrđenim osobama za neutvrđen iznos novca dogovorio krijumčarenje stranih državljana, jer da nema niti jedan dokaz da je opt. ostvario bilo kakvu korist niti da je primio obećanje da će ostvariti kakvu financijsku ili materijalnu korist. Međutim, iz sadržaja iskaza svjedoka Celala Gezicija proizlazi da je za organizaciju njegovog krijumčarenja iz Turske u EU organizatoru platio zatraženi iznos od 4.000,00 eura, te da je od istog upoznat sa organizacijom njegovog prebacivanja od Beograda iz restorana koji vodi turski državljanin do teretnog vozila koje će ga prebaciti u EU i da stoga vozaču taksija i vozaču teretnog vozila nije dao drugi novac. Nadalje, u svezi organizacije krijumčarenja migranata, a na način kako je opisano u pobijanoj presudi, razvidno je da je postojao dogovor između više osoba za krijumčarenje migranata, kako je organiziran put od Turske do granice s R. Hrvatskom i dogovorno mjesto kontakta u restoranu u Beogradu, prijevoz taksi vozilom i osigurano teretno vozilo s prostorom za skrivanje migranata i vozača teretnog vozila koji će prebaciti trojicu migranata u R. Hrvatsku, razvidno je da se takvo krijumčarenje migranata poduzima i obavlja za novčanu naknadu, a za iznos novčane naknade i sa osobama i s kojima je u konkretnom slučaju opt. dogovarao, okolnost da li je opt. ostvario novčanu naknadu, odnosno primio obećanje da će ostvariti novčanu naknadu za opisano krijumčarenje, životno je i logično da je opisano kazneno djelo odnosno krijumčarenje migranata optuženik obavljao odnosno poduzeo radi pribavljanja točno neutvrđene novčane naknade odnosno druge materijalne koristi.

Smatram da pravilnom ocjenom svakog dokaza zasebno i u odnosu sa drugim dokazima proizlazi da je opt. ostvario subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela iz članka 326. stavka 1. KZ, a kako je optužen.

Slijedom izloženog, predlažem županijskom sudu, kao drugostupanjskom sudu, u smislu navoda žalbe pobijanu presudu ukinuti i predmet uputiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

ZAMJENICA OPĆINSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA
Verica Redžep